

"Пут у ЕУ" несумњиво значи одрицање од Косова и Метохије

Пише: Јелена Вујановић
недеља, 24 мај 2026 21:30

Поред тога што је Меморандум студената о Косову и Метохији вратио ово питање у фокус јавности, што је одлично, исти дан је наметнуо још једно питање – да ли бранити Устав Србије значи одрећи се пута у ЕУ? Односно, још прецизније: да ли пут у ЕУ значи одрицање од Косова?

Док годинама од европских званичника добијамо све јасније изјаве о томе да је „признање Косова неопходан предуслов за европски пут“ (нпр. [Урсула фон дер Лајен](#)), наши званичници тврде да то није тако (видјети изјаве Вучића, Дачића), а сада смо и у Утиску недеље од студентских представника могли да чујемо да „поштовање онога што пише у Уставу не значи крај евроинтеграција“ и да „још нису чули да је Србији као услов за улазак у ЕУ испостављено признање Косова“ (

[Danas](#)

).

Дакле, јасно наведено да се у Поглавље 35 уносе нове обавезе за Србију које је прихватила Француско-њемачким и Охридским споразумом, а којима се Србија и њена јужна покрајина третирају као одвојене цјелине

Зато хајде да још једном поновимо истину очигледну сваком, ко макар на chat GPT-у претражи појмове: поглавље 35, Француско-немачки и Охридски споразум (а тек ако отвори и прочита неке документе неће имати дилеме) – Пут у ЕУ недвосмислено значи одрицање од Косова и Метохије.

Дакле, приступни документ од 30. новембра 2015. године под називом „ЗАЈЕДНИЧКА ПОЗИЦИЈА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ Поглавље 35 - Ставка 1: Нормализација односа између Србије и Косова“ каже:

- да Србија треба да унапређује „процес нормализације односа у доброј вери, **са циљем да то постепено води ка свеобухватној нормализацији односа између Србије и Косова** , у складу са преговарачким оквиром

“
Дакле тзв. „нормализација односа“ је дио преговарачког оквира.

- „Србија престаје да финансира и подржава српске структуре (тј. привремена општинска већа, запослене у општини) **како би се успоставиле и консолидовале општинске управе у складу са законом Косова**

“ –
дакле Србији се намеће поштовање „закона Косова“.

И онда исти документ каже и ово: „Уколико напредак у нормализацији односа са Косовом, значајно заостаје за укупним напретком преговора (...), нарочито када је реч о **примени споразума који су постигнути између Србије и Косова** , Комисија ће (...) предложити **да препоруке за отварање и/или затварање других преговарачких поглавља не буду дате**

“

Да преведем и ово – отварање и затварање других поглавља ће бити условљено оцјеном напретка у поглављу 35.

Идемо даље, тзв. **Француско-немачки споразум**, односно „Споразум о путу ка нормализацији односа између Косова и Србије“ (који је такође прихватила ова власт),

у члану 1 одмах каже: „Стране ће међусобно развијати нормалне, **добросуседске односе**

на основу једнаких права. Обе стране ће међусобно признати своја документа и националне симболе, укључујући пасоше, дипломе, регистарске таблице и царинске печате.“ Ја не знам шта значи „добросуседски односи“ ако није односи две сусједне државе.

Члан 6. наводи и да је циљ споразума даљи дијалог који ће довести „до правно обавезујућег споразума о свеобухватној нормализацији њихових односа“. Дакле, циљ свега овога је и експлицитно признање

Ако и то није довољно експлицитно, члан 4. каже да ниједна страна не може „представљати другу у међународној сфери нити деловати у њено име“ и да се Србија „неће противити чланству Косова у било којој међународној организацији“, а члан 5. каже да ниједна страна неће другој блокирати пут у ЕУ. Члан 6. наводи и да је циљ споразума даљи дијалог који ће довести „до **правно обавезујућег споразума о свеобухватној нормализацији њихових односа**“ . Дакле, циљ свега овога је и експлицитно признање.

Охридски споразум односно имплементациони анекс усвојен 18. марта 2023. године у Охриду, као допуна француско-немачком споразуму од 27. фебруара 2023. каже:

„Стране примају к знању да ће **Споразум и Имплементациони анекс постати саставни делови одговарајућих процеса приступања Европској унији Косова и Србије**“ и „Стране констатују да ће одмах након усвајања Споразума и овог анекса посредник Европске уније започети **процес измене мерила за Поглавље 35 за Србију, како би се одразиле нове обавезе Србије**

које произилазе из Споразума и овог анекса (који се налази и на сајту Владе Републике Србије).“

Дакле, јасно наведено да се у Поглавље 35 уносе нове обавезе за Србију које је прихватила Француско-њемачким и Охридским споразумом, а којима се Србија и њена јужна покрајина третирају као одвојене цјелине.

Ако неком и даље није јасно да пут у ЕУ значи одрицање од Косова, Охридски споразум јасно наводи и ово: „Косово и Србија признају да **свако непоштовање обавеза из Споразума, овог анекса или претходних споразума из дијалога може имати директне негативне последице по њихове процесе приступања Европској унији и финансијску помоћ коју добијају од Европске уније.**

Ево, мислим да овим ставкама из споразума није чак ни потребно моје посебно тумачење. Само они који желе да вас убиједу у оно „није шија него врат“ трудиће се да дају некаква креативна тумачења ових споразума.

